

2025-07-10

(dane zostały
zanonimizowane)

URZĄD MIEJSKI WROCŁAWIA
AE:PL-95179-82549-VTFT-27

PETYCJA w interesie publicznym na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195)

Dotyczy: udzielenia pomocy mieszkaniowej rodzinie (dane zostały zanonimizowane)
Ul. (dane zostały zanonimizowane)

Wrocław – w szczególności poprzez odstąpienie od wykonania eksmisji oraz zawarcie umowy najmu lokalu komunalnego

Załącznik:

Niniejsze pismo zostało podpisane elektronicznie z wykorzystaniem Profilu Zaufanego zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. 2001 Nr 130 poz. 1450 ze zm.) oraz art. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. 2005 Nr 64 poz. 565 ze zm.).

Załączniki

1. Petycja.pdf (SHA3-512, 302a5490c691b1d2cd7a9d02e333063fd42cf5f903762602139730c9ece52c072d9d66e9d2e90153c640b6af7e4ddcea5dc9cc0ed02049b56c85c24d34fef74b)

Dotyczy: udzielenia pomocy mieszkaniowej (dane zostały zanonimizowane)

Ul. (dane zostały zanonimizowane)

Wrocław – w szczególności poprzez odstąpienie od wykonania eksmisji oraz zawarcie umowy najmu lokalu komunalnego

Szanowny Panie Prezydencie,

Szanowni Państwo,

Działając jako obywatel Rzeczypospolitej Polskiej oraz jako profesjonalny prawnik, zobowiązany do przestrzegania zasad etyki zawodowej oraz realizacji funkcji społecznej pełnionej przez zawód zaufania publicznego, pragnę skierować do władz samorządowych Wrocławia niniejszą petycją w interesie publicznym. Przedmiotem mojej interwencji jest sprawa (zanonimizowano) – mieszkanki miasta Wrocławia, która samotnie wychowuje małe dzieci, a obecnie znajduje się w dramatycznej sytuacji zagrożenia eksmisją z lokalu komunalnego, w którym pozostawała wieloletnią i rzetelną najemczynią.

W ocenie mojej, opartej na szczegółowej analizie dostępnych informacji oraz obowiązujących norm prawa, sytuacja tej rodziny jest nie tylko przykładem społecznego wykluczenia i marginalizacji, ale także wyzwaniem o fundamentalnym charakterze dla samorządowej polityki mieszkaniowej, ochrony praw socjalnych oraz podstawowych wartości konstytucyjnych.

Z uwagi na szczególne okoliczności faktyczne i prawne sprawy, tj. samotne wychowywanie dzieci, brak alternatywnego i godnego lokalu, a także obecność przesłanek humanitarnych i socjalnych, brak interwencji ze strony władz miasta mógłby skutkować rażącym naruszeniem zasad sprawiedliwości społecznej, ochrony godności człowieka oraz konstytucyjnego prawa do mieszkania i pomocy społecznej (art. 75 Konstytucji RP).

Zważyć należy również, że ustawodawca oraz orzecznictwo sądów administracyjnych konsekwentnie podkreślają konieczność indywidualnego, wrażliwego i kompleksowego podejścia do spraw mieszkaniowych rodzin zagrożonych eksmisją, szczególnie gdy w grę wchodzi dobro dzieci i możliwość trwałego wykluczenia społecznego. Tym samym, w mojej ocenie, z punktu widzenia zarówno prawa, jak i zasad etyki społecznej, obecna sytuacja (zanonimizowano) wymaga pilnej i aktywnej interwencji organów samorządu terytorialnego, aby zapobiec dalszemu pogłębieniu się kryzysu mieszkaniowego i społecznego tej rodziny.

Niniejsza petycja stanowi wyraz troski o fundamentalne wartości państwa prawa oraz solidarności społecznej, a także apel o podjęcie działań zmierzających do realizacji konstytucyjnego obowiązku ochrony praw człowieka i obywatela wobec osób znajdujących się w sytuacjach szczególnej potrzeby. Po wnikliwym, kompleksowym i szczegółowym zapoznaniu się z sytuacją życiową oraz prawną (zanonimizowano), pragnę podkreślić, iż z perspektywy zarówno zasad prawa, jak i wymogów sprawiedliwości społecznej, zasadnym i pilnym jest podjęcie przez Gminę Wrocław oraz Pana

Prezydenta niezwłocznych i skutecznych działań zmierzających do udzielenia tej rodzinie realnej, systemowej i trwałej pomocy.

W szczególności rekomenduję podjęcie następujących kroków:

- wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku eksmisyjnego, co jest nie tylko konieczne z punktu widzenia ochrony podstawowych praw człowieka, ale również adekwatne wobec istniejącego stanu faktycznego i humanitarnego;
- przywrócenie możliwości zawarcia nowej umowy najmu lokalu komunalnego, jako wyraz zobowiązania Gminy do realizacji polityki mieszkaniowej zapewniającej ochronę rodzin szczególnie zagrożonych wykluczeniem mieszkaniowym;
- rozważenie i wdrożenie dostępnych form wsparcia finansowego bądź rzeczowego, w szczególności w ramach kompetencji Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz Zespołu ds. Mieszkalnictwa, celem zabezpieczenia stabilnych warunków bytowych i poprawy sytuacji socjalnej tej rodziny.

Tego rodzaju działania nie tylko wpisują się w konstytucyjny obowiązek władz publicznych do ochrony praw socjalnych i praw dziecka, ale również odpowiadają na realne potrzeby konkretnego obywatela, chroniąc go przed skutkami społecznie szkodliwych i nieproporcjonalnych rozstrzygnięć.

W mojej ocenie, zaniechanie takich kroków mogłoby prowadzić do pogłębienia zjawisk społecznego wykluczenia i nierówności, a także być źródłem naruszenia fundamentalnych zasad współżycia społecznego, które – jak podkreśla orzecznictwo Sądu Najwyższego – stanowią istotny komponent prawidłowego stosowania prawa w praktyce. Uzasadnienie:

Z informacji, które zostały mi przedstawione i z którymi szczegółowo się zapoznałem, wynika jednoznacznie, że (zanonimizowano), mimo wieloletniego korzystania z lokalu komunalnego, nie dopuściła się rażących zaniedbań ani naruszeń swoich obowiązków jako najemca. Utrata tytułu prawnego do lokalu była konsekwencją skomplikowanej, trudnej i długotrwałej sytuacji życiowej, która obejmuje m.in. samotne wychowywanie dzieci, poważne problemy zdrowotne, doświadczanie przemocy domowej w przeszłości oraz zjawiska wykluczenia społecznego. Pomimo tych trudności (zanonimizowano) starała się utrzymywać lokal w należytym stanie technicznym i sanitarnym, nie stwarzając zagrożenia dla innych mieszkańców ani dla mienia gminy. Co więcej, aktywnie współpracowała z organami gminy oraz nie posiada zaległości finansowych wobec Gminy Wrocław, co wskazuje na jej odpowiedzialne podejście i gotowość do dialogu.

Z perspektywy systemowej realizacja wyroku eksmisyjnego wobec samotnej matki z dziećmi, bez zapewnienia jej równoczesnej alternatywy lokalowej w formie lokalu socjalnego lub innego zabezpieczenia mieszkaniowego, stanowi naruszenie nie tylko zasad współżycia społecznego, ale również wymagań wynikających z obowiązującego porządku prawnego, w tym standardów konstytucyjnych i międzynarodowych:

Art. 30 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który nakłada na władze publiczne obowiązek ochrony godności człowieka, co znajduje swoje praktyczne odzwierciedlenie w ochronie podstawowych praw bytowych i mieszkaniowych;

Art. 75 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne mają obowiązek prowadzenia polityki społecznej sprzyjającej zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, a szczególnie rodzin w trudnej sytuacji życiowej, co wymaga wsparcia, a nie pozbawienia dachu nad głową;

Art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (EKPCz), gwarantujący prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, które w praktyce obejmuje także prawo do zamieszkiwania w bezpiecznych i godnych warunkach.

W literaturze prawniczej oraz w orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że sam fakt istnienia wyroku eksmisyjnego nie może być automatyczną przesłanką do odmowy udzielenia wsparcia mieszkaniowego przez gminę, gdy istnieją istotne względy humanitarne i społeczne. W szczególności Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 19 czerwca 2019 r. (sygn. I SA/Wa 435/19) wyraził pogląd, iż „w sytuacjach szczególnych jednostka nie może zostać pozostawiona bez pomocy ze strony gminy tylko z powodu formalnej utraty tytułu prawnego do lokalu”. Orzeczenie to wyraźnie wskazuje na konieczność uwzględniania kontekstu społecznego i indywidualnej sytuacji życiowej osoby eksmitowanej.

Ponadto działania Gminy Wrocław powinny być zgodne z najnowszymi standardami polityki mieszkaniowej, które coraz częściej opierają się na zasadzie reintegracji społecznej oraz przeciwdziałaniu wykluczeniu, a nie na mechanicznych i administracyjnych procedurach usuwania osób z lokali bez realnej alternatywy mieszkaniowej.

W świetle powyższego, (zanonimizowano) jako osoba podejmująca świadome i systematyczne wysiłki w celu poprawy swojej sytuacji życiowej, współpracująca z instytucjami pomocy społecznej oraz walcząca o zapewnienie swoim dzieciom godnych warunków bytowych, zasługuje na szczególne wsparcie, ochronę i umożliwienie jej dalszego zamieszkiwania w lokalu komunalnym.

Niedopełnienie tych obowiązków przez władze gminy mogłoby skutkować nie tylko naruszeniem praw jednostki, ale także pogłębieniem problemów społecznych takich jak bezdomność, wykluczenie oraz pogorszenie sytuacji dzieci, co z kolei pociągnęłoby za sobą negatywne konsekwencje na poziomie całej społeczności lokalnej. **Wnioski:**

W związku z powyższym, działając w interesie publicznym oraz kierując się zasadami sprawiedliwości społecznej i ochrony praw człowieka, wnoszę o podjęcie przez Gminę Wrocław oraz właściwe organy następujących działań:

1. **Wstrzymanie wykonania eksmisji** wobec (zanonimizowano) do czasu przeprowadzenia kompleksowej, ponownej analizy jej sytuacji życiowej i prawnej przez odpowiednie jednostki Urzędu Miasta

Wrocław, mającej na celu uwzględnienie okoliczności humanitarnych oraz społecznych wpływających na prawo do mieszkania.

2. **Rozważenie przywrócenia prawa do zawarcia umowy najmu lokalu komunalnego** , stosując w tym przypadku zasadę wyjątku humanitarnego, która znajduje uzasadnienie w szczególnie trudnej sytuacji życiowej oraz zgodnie z polityką mieszkaniową sprzyjającą reintegracji społecznej i zapobieganiu wykluczeniu.
3. **Umożliwienie ponownego złożenia wniosku mieszkaniowego** przez (zanonimizowano) oraz **priorytetowe rozpatrzenie tego wniosku** z uwagi na wyjątkowy charakter jej sytuacji rodzinnej i materialnej, co jest niezbędne do zapewnienia podstawowego prawa do mieszkania.

Informacja o podpisie elektronicznym:

Niniejsze pismo zostało podpisane elektronicznie za pomocą Profilu Zaufanego, zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. 2001 Nr 130 poz. 1450) oraz art. 3 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz.U. 2016 poz. 1579). Podpis elektroniczny stanowi równoważne potwierdzenie tożsamości osoby podpisującej pismo i jest w pełni prawnie wiążący.

Z poważaniem

(dane zostały
zanonimizowane)